

ROMANIA
TRIBUNALUL SIBIU
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINȚA CIVILĂ NR. 547

Ședința publică din 13 mai 2005

PREȘEDINTE : JUDECĂTOR

- GREFIER

Cu participarea procurorului din cadrul
PARCHETULUI DE PE LĂNGĂ TRIBUNALUL SIBIU

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamanta c/a pârâtei DGFP Sibiu, pentru „anularea Deciziei nr. 3/2005

Părțile nu au fost citate.

Procedura completă.

Cauza a fost dezbătută în fond la data de 9 mai 2005 când cei prezenți au pus concluziile consemnate în încheierea din acea zi care face parte integrantă din prezenta sentință.

TRIBUNALUL

Constată că prin acțiunea în contencios administrativ fiscal înregistrată sub nr. 1160/2005 la Tribunalul Sibiu, în contradictoriu cu intimata DGFP Sibiu a solicitat ca prin se stința ce se va pronunța :

- să se dispună anularea obligațiilor fiscale în cuantum de lei impozit pe profit suplimentar stabilite prin procesul verbal de control nr. /2004.

- să se constate că majorările de întârziere și penalitățile aplicate sunt nelegale.

În motivarea contestației, contestatoarea arată că a fost supusă controlului fiscal pentru perioada ianuarie 2001 – noiembrie 2004 și s-a considerat ca nedeductibile cheltuielile efectuate de societate cu tichetele de masă în cuantum de lei deoarece a înregistrat restanțe la bugetele de stat.

Organul fiscal a aplicat majorări de întârziere pentru neplata impozitului pe profitul suplimentar în cuantum de lei și penalități de întârziere în cuantum de lei.

Contestatoarea arată că actul normativ invocat de organul fiscal OG 79/2001 nu-i este aplicabil deoarece este societate comercială cu capital privat iar OG 79/2001 este aplicabilă regiilor autonome, societăți comerciale la care statul sau unitatea administrativ teritorială este acționar majoritar.

Chiar dacă s-ar trece peste acest punct de vedere conform Lg. 142/1998 a tichetelor de masă art. 15, nu se pot acorda tichete de masă pe perioada în care societatea înregistrează restanțe la obligații bugetare, ori contestatoarea nu are restanțe.

Lg 79 /2001 a intrat în vigoare din 07.06.2001 activând pentru viitor astfel că organul fiscal nu putea calcula dobânzi și penalități pentru perioada ianuarie 2001 – 7 iunie 2001.

În drept s-au invocat prev. OG 79/2001, Lg. 142/1998.

Pârâta A.N.D.F.- D.G.F.P. Sibiu prin întâmpinare a solicitat respingerea acțiunii reclamantei deoarece s-au încălcat prev. Lg. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă dar și art. 15 OUG 79/2001 și art .4 lit. f OG 70/1994. Astfel, privind tichetele de masă devin deductibile fiscal numai cu condiția neînregistrării de obligații bugetare restante.

Reclamanta înregistra obligații bugetare restante astfel că nu se încadra în prevederile legale sus menționate.

În drept s-au invocat prevederile Lg. 142/1998, art. 4 al. 4 din OG 70/1994 și art. 9 Lg 142/2002

Prin precizare de acțiune reclamanta a indicat sumele contestate respectiv :
lei impozit profit suplimentar, lei majorări de întârziere și
lei penalități de întârziere.

Examinând actele și lucrările dosarului instanța constată următoarele :

În perioada ianuarie 2001 – noiembrie 2004 a acordat angajaților tichete de masă conform Lg 142/1998 deși înregistra obligații bugetare restante.

Organul de control, conform art. 15 pct. 2 OUG 79/2001 a considerat că cheltuielile cu tichetele de masă în valoare de lei nu sunt deductibile fiscal, astfel că s-a calculat greșit impozitul pe profit iar prin Decizia de impunere nr. /2004 s-a stabilit în sarcina reclamantei următoarele obligații bugetare de plată : lei, impozit pe profit; lei, dobânzi de întârziere și lei, penalități de întârziere.

Împotriva deciziei de impunere, a formulat contestație, respinsă prin Dec. nr. 3/27.02.2005 a D.G.F.P. Sibiu.

OUG 70/2001 privind întărirea disciplinei economico - financiare și alte drepturi cu caracter financiar se aplică agenților economici prevăzut la art. 1 (RA, SA și companii naționale la care Statul Român sau o unitate administrativ teritorială este acționar majoritar) cât și altor categorii de angajatori, scopul ei fiind rentabilizarea activității economice și întării disciplinei economico financiare, încasării creanțelor și a plății obligațiilor restante (art. 2).

OUG 70/2001 nu se aplică societăților financiar bancare și de asigurări. agenților economici la care stabilirea tarifelor, facturarea și încasarea prestațiilor se

fac de organismele internaționale abilitate în baza unor convenții internaționale la care Romania a aderat – art. 13 -.

Ca atare, actul normativ arată expres căror agenți economici sau angajatori nu se aplică prevederile lui.

Acordarea tichetelor de masă se face conform art. 1 din Lg. 142/1998 privind tichetele de masă dar numai dacă angajatorii nu înregistrează obligații bugetare restante așa cum prevede art. 15 al. 1 din OUG 70/2001 și care este aplicabilă și reclamantei.

OUG 70/2001 în ce privește art. 15 al. 1 și 2, se aplică și pentru anul 2001, astfel că majorările de întârziere și penalitățile s-au calculat legal pentru tot anul 2001. Dispoziția expresă prev. în art. 15 al. 2 OUG 70/2001 „prev. al. 1 și 2, se aplică și pentru anul 2001” reprezintă o excepție de la regula generală prev. de art. 1 Cod civil, „legea dispune numai pentru viitor, ea nu are putere retroactivă” și înseamnă că aplicarea legii – OUG 70/2001 produce efecte și asupra situațiilor produse anterior adoptării ei.

Reclamanta a recunoscut că avea datorii bugetare dar pentru care i s-au calculat penalități de întârziere ca urmare a neachitării lor la scadență și a invocat faptul că nu se poate stabili ca sancțiune o nouă plată de penalități de întârziere.

Această susținere putea fi îmbrățișată de instanță dacă s-ar fi dovedit cu certitudine despre ce obligații bugetare restante este vorba deoarece art. 114 al. 2 OG 92/2003 C.p.fiscală, prevede că nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi, dobânzi și penalități de întârziere stabilite potrivit legii, Dacă obligația bugetară restantă viza tot impozitul pe profit, atunci se putea face aplicarea art. 114 al. 2 OG 92/2003 și nu se putea calcula dobândă la dobândă și penalități de întârziere la aceeași penalitate de întârziere; dar reclamanta nu a făcut această probă ci doar, o susținere verbală.

Pentru aceste considerente și raportat la art. 13, 14, 15 OUG 70/2001, LG. 142/1998, art. 4 OG 70/1994 și art. 9 Lg. 414/2002, instanța va respinge acțiunea în contencios administrativ fiscal formulată de

Pentru aceste motive,

ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge acțiunea în contencios administrativ fiscal formulată de reclamanta în

contradictoriu cu pârâta D.G.F.P.Sibiu – Sibiu, Calea Dumbrăvii nr. 28-32.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată azi, 13 mai 2005 în ședință publică.

PRESEDINTE

GREFIER